

E... 2013?
71... ren oorlog en de geschiedenis bepaalde alles voor de
Vla...

1302

Eendagsreis Kortrijk, Moen, Belegem, Zwevegem.

24 september 2013

7u45: “Allée, waar staat die bus nu?”

Ja, dat was even zoeken, want op onze vertrouwde opstapplaats aan de Blanckaertdreef te Aalst was geen autocar van De Ras te bespeuren. Nu, enkele pientere leden hadden de bus al opgemerkt. Lowie had zijn bus wijselijk op de pechstrook van de Parklaan gestationeerd voor onze veiligheid.

Tellen, nog eens tellen en na enkele minuten ontdekten ook de laatsten bangelijk de nieuwgekozen opstapplaats. Dus, lachend kon iedereen zijn plaats innemen en wij, en de chauffeur, waren tevreden tijdig te kunnen vertrekken. Je weet maar nooit op onze Vlaamse wegen !

Een klein beetje mistig weer, maar daarachter verstopte zich een prachtige nazomerzon. In Gent riep Remi ons wakker met zijn hese stem – hij vertelde dat hij de dag ervoor had deelgenomen aan een “zangwedstrijd” – “Rechts kijken! Het nieuwe, prachtige stadion van AA Gent !!”

Nog even indommelen . De chauffeur reed heel rustig en voorzichtig. Geen files. En bij het binnenrijden van Kortrijk langs de smalle straatjes...Hoe doen die buschauffeurs dat toch fantastisch ...kwam de eerste verrassing.

Remi zijn stem was al wat beter en hij vertelde ons over Manten en Kalle en dat we als ontvangst in het museum een Kalletaart met amandelen, abricozen en een vleugje Calvados met een tas koffie kregen aangeboden. Heerlijk! Het vleugje Calvados was wel eventjes gedruppel op de taart en niet in de koffie, om alle misverstanden te vermijden, he !

Even later wachtten ons twee vriendelijke dames op, de gidsen, waarmee we de rest van de voormiddag de rondleiding volgden in het Museum 1302. Onze schoolherinneringen werden bijgeschaafd en geïllustreerd door een gemakkelijk te volgen film. Geen moment saai en voorgesteld in een kunstige filmzaal met Kortrijkse designstoelen van...Héél aangenaam. Misverstanden werden uit de weg geveegd en de drie uren durende oorlog van de Guldensporenslag kreeg plots een andere dimensie. Tijd te kort, want de gidsen sleepten ons mee in hun verhalen. Velen besloten op zichzelf later nog eens terug te keren. Dàt stond nu al vast.

De verhalen over 1302 en de Vlaamse strijd gingen verder toen iedereen naar de bus stapte en hielden pas op toen Remi weer het woord nam en ons vertelde dat we niet in Kortrijk bleven. Jammer, vonden sommigen, maar dat had zo zijn redenen. Die details vertellen we hier niet. Dat is mondeling reeds gebeurd. Even wat vertellen over die bewuste Passerelle bij het graven van het kanaal voor de

binnenschepen en ook vernoemen dat bij het beëindigen van die zware en jarenlange werken alles afgebroken werd en vlug, vlug een nieuwe werd gebouwd, beter voorzien van alle nieuwe technologieën en materialen. De werken hadden zo lang geduurd dat ze niet meer voldeden voor de moderne tijd. Ja, dat kennen we in ons landje! Dat was allemaal in Moen.

Een van de hoogtepunten op deze eendagsreis was ook het restaurant “De Waterkant” in Moen. Er was niets vermeld op onze uitnodiging, dus des te verrassender en aangenamer was ons middagmaal. Geen uitgedroogde varkenshaasjes met slappe prinsessenbonen, maar een heerlijk gegrilde snede beenham met een Petrusausje en verse sla en frieten. Nadien werd het stil toen we een dessert geserveerd kregen met keuze uit een gemengde chocomousse of een dame blanche. Niet zomaar als smeltende ijscreme op een bordje gegooid of mousse uit een potje, maar feestelijk gepresenteerd. We voelden ons een beetje in een sterrenrestaurant. Het oog wil ook wat. En als het dan nog lekker is, is alles compleet. De patron bracht dan meteen ook de koffie en gelukkig werden we er attent op gemaakt dat we onze dranken vlug, vlug moesten afrekenen of we bleven genieten op het prachtig ingerichte buitenterras. Een adresje om te onthouden. Wellicht komen we hier ooit eens fietsen? Wij danken de uitbaters, een jong koppeltje, dat nog initiatief kan nemen en plezier vindt in het werk. Ze hebben onze leden een aangename middag bezorgd. Proficiat!

Even later in Bellegem stonden de gidsen ons al op te wachten om de brouwerij Bockor te bezoeken. Eerst dachten we: ‘weeral een brouwerij’; maar, het was niet zomaar een. Vriendelijke gidsen, mooie aangepaste rondleiding, gezien van een frissere kant dan in die grote, andere ondernemingen. Wij voelden ons er thuis en ze kregen ons niet weg uit het kleine gezellige cafeetje. Toch niet als we mochten proeven van de soorten bier die daar werden gebrouwen en dat voor velen van ons ietsje onbekend was. Nu niet meer, hoor! We smaakten het bier, we herkennen nu de glazen en de etiketten. Wees gerust, beste dokters die dit artikeltje zullen doorlezen: er was géén overdaad. Trouwens, twee is genoeg en ideaal voor het evenwicht van de cholesterol. Nietwaar? We dronken met mate(n). Dat wordt ons steeds aangeraden en daarom ook werd ons niets meer uitgeschonken, maar kregen we elk drie verschillende soorten biertjes mee in geschenkverpakking voor de volgende dagen thuis om met vrienden en familie te genieten. Dat was nog eens een afsluiter, zie!

Of nog niet gedaan?

Een groepsfoto aan de koeltoren, mocht niet ontbreken en hop ... Waar gaan we nu naartoe?

De heesheid van Remi was met Omer lichtjes doorgespoeld. Hij was tiptop in orde nu en bracht ons met Lowie in Zwevegem naar het Funkakafee waar de patron ons (opnieuw) verraste op enkele deugddoende en smakelijke minibroodjes tornhoog opgediend op een schaal van...Bockor, natuurlijk!. Dat was nog eens iets anders, dan *ienen me' hesp en ienen met kees', he Georges?*. Rustig in 't nazomerzonnetje genieten op het terras op de Grote Markt van Zwevegem (20°C in september om 19u! Stel je voor.) tegenover een masterdoot van een kerk. Maar, die bezoeken we wel eens een andere keer!

't Was genoeg geweest. 't Was goed geweest. Geen moment van verveling, veel gelachen en veel geleerd. Dat mag ook nog eens op onze leeftijd. We reizen om te leren, maar ook om SAMEN een gezellige tijd door te brengen. En dat was deze keer goed gelukt !

Het Bestuur van CORDA nodigde ons uit op de volgende activiteit , de wandeling op Den berg in Aaigem op 13 oktober 2013. En als Remi zei dat we weer zouden "vergast" worden na de wandeling...deed hij ons weer lachen, want sommigen hadden wat anders begrepen.

Iedereen tevreden en voldaan naar huis...op tijd voor "Thuis". We zijn nu al benieuwd naar de volgende reis. Tot in mei 2014 bij Leven en Welzijn...

N.B. Méér foto's waren er op het Eindejaarsdiner 2013 én kun je downloaden voor eigen gebruik:

Google: "fotoalbum.seniorennet.be/corda"

*CORDA ASZ Aalst – 24 september 2013 –
Bellegem Brouwerij Bockor-Omer-Max.*

Scilt ende vrient

Deed dat pijn, Martine?

